

Zaistenie aktív a dôkazov

Zaistenie majetku alebo dôkazov v Európskej únii sa môže požadovať na účely ich použitia na pojednávaní v trestných veciach alebo na účely ich konfiškácie. Je to možné na základe [rámcového rozhodnutia Rady](#), v ktorom sa ustanovujú pravidlá, podľa ktorých má členský štát uznať a na svojom území vykonať príkaz na zaistenie vydaný justičným orgánom iného členského štátu v rámci trestného konania.

Čo je „príkaz na zaistenie“?

Na účely cezhraničného konania „príkaz na zaistenie“ je akékoľvek opatrenie, ktoré prijme justičný orgán v členskom štáte na zabránenie ničeniu, pozmeňovaniu, pohybu majetku a pod. Dôkazy znamenajú predmety, dokumenty alebo údaje, ktoré možno predložiť ako dôkazy v trestnom konaní. Členské štáty, ktoré sa zúčastňujú uvedeného konania sú: „štát pôvodu“ (štát, ktorý vydal, schválil alebo akýmkoľvek spôsobom potvrdil príkaz na zaistenie) a „vykonávajúci štát“ (štát, na ktorého území sa majetok alebo dôkazy nachádzajú).

Rozhodnutia vykonané bez overenia obojstrannej trestnosti

Ako výnimka zo všeobecného pravidla je na základe rámcového rozhodnutia možné, aby určité trestné činy nepodliehali podmienke overenia obojstrannej trestnosti (a teda, či je konanie trestné v oboch dotknutých členských štátoch). Tento postup sa vzťahuje iba na najzávažnejšie trestné činy uvedené v článku 3 rámcového rozhodnutia, ak je za ich spáchanie možné vo štáte pôvodu uložiť trest odňatia slobody, ktorého horná hranica je najmenej tri roky (napr. účasť na zločinnom spolčení, terorizmus, korupcia, podvod, obchodovanie s ľuďmi, znásilnenie).

Postup vykonávania príkazu na zaistenie

Na účely vykonávania príkazu na zaistenie justičný orgán zašle osvedčenie, ktoré vydal, priamo príslušnému justičnému orgánu na vykonanie v inom členskom štáte. Príslušné justičné orgány vykonávajúceho štátu musia uznať príkaz na zaistenie bez toho, aby vyžadovali splnenie akejkoľvek ďalšej formality a musia prijať potrebné opatrenia na jeho bezodkladný výkon. Vykonávajúci štát musí tiež pri vykonávaní príkazu na zaistenie dodržiavať formality a postupy výslovne určené príslušným justičným orgánom štátu pôvodu.

Dôvody na neuznanie alebo nevykonanie

Príslušné justičné orgány vykonávajúceho štátu môžu odmietnuť uznanie alebo vykonanie príkazu na zaistenie za určitých podmienok. Príkladmi takýchto podmienok sú nepredloženie osvedčenia, dotknutá osoba má imunitu alebo nejakú výsadu, vo veci rovnakých skutkov sa už vydal konečný rozsudok.

Odklad výkonu

Príslušný justičný orgán vykonávajúceho štátu môže odložiť výkon predloženého príkazu na zaistenie za určitých podmienok, napr. ak by výkon príkazu mohol narušiť prebiehajúce vyšetrovanie v trestnej veci alebo ak sa dotknutý majetok alebo dotknuté dôkazy už stali predmetom príkazu na zaistenie v trestnom konaní.

Procesné práva

Členské štáty musia zabezpečiť, aby akákoľvek zainteresovaná strana vrátane tretích strán mala k dispozícii opravné prostriedky bez odkladného účinku voči príkazu na zaistenie.

Tieto stránky spravuje Európska komisia. Informácie na tejto stránke nemusia nevyhnutne vyjadrovať oficiálne stanovisko Európskej komisie. Komisia nenesie žiadnu zodpovednosť ani inak neručí za informácie alebo údaje, ktoré tento dokument obsahuje alebo na ktoré odkazuje. Pokiaľ ide o pravidlá v oblasti autorských práv pre webové stránky EÚ, pozri právne upozornenie.

Posledná aktualizácia: 22/01/2019